

پاداش مادر

عجب رنگین بود این زندگانی
که یک رنگش بدیگر بر نخواند
اگر آید نباشد مثل دیروز
زروز، وروزگاران زمانه
بیند نقش بر اذهان و افکار
هزاران قصه های ورنگین
چنان گویند که بوده دو، برادر
یکی خود خواه بی پروا وچالاک

برنگ باغ و بوستان خزانی
چو روری بگذرد دیگر نیاید
شبی بگذشته و آید دیگر روز
بمانده کرده ها از ما نشانه
تمام خوب و بد، پندار و گفتار
بیاد ماست از دوران پیشین
برادر کی بود با هم برابر
دیگر یک آدم مغرور و بی باک

پدر رفته ازین دنیا به حرمت
بود مادر زبون و زار و نالان
ز فرزندان دل افسرده دارد
بود همراز او یکدانه طوطی
شدند ناسازدمی هردو برادر
سر انجام هرچه بود تقسیم کردند
سخن آمد سر طوطی و مادر
بگفتا مادرم پیروذهبیر است
نسازد بر محیط خانه من
ندارد خانم من طاقت کار
بجا مانده ز خود اموال و ثروت
زمرک همسرش دایم به گریان
وجود خسته و افسرده دارد
که راز دل کند با او خصوصی
خیال مال و میراث بوده در سر
زمین و باغ و ثروت نیم کردند
کدامش از تو و از من برادر
و طفلانم همه خورد و صغیر است
به هم پاشد نظام لانه من
که تا خدمت این شخصی بیمار

بمن طوطی بدهه که شوخ و شنگ است

سخن دان و سخن گوی و قشنگ است